

DECLARAȚIA BĂRBAȚILOR CREȘTINI

**Timișoara
2010**

DECLARAȚIA BĂRBAȚILOR CREȘTINI

**Raul CIONCA
Claudiu STAFIE**

**EDITURA METANOIA®
Timișoara
2010**

DECLARAȚIA BĂRBAȚILOR CREȘTINI

Copyright © 2010 Centrul Creștin Metanoia. Folosirea comercială a acestui material este strict interzisă. Este asigurată o licență limitată pentru folosirea lui publică sau privată doar pe baza menționării complete a sursei: (**Declarația bărbaților creștini**, formulată și promovată de Biserica Metanoia, Timișoara).

CENTRUL CREȘTIN METANOIA

Calea Torontalului, Nr. 61,
Timișoara, România

Adresa pentru corespondență:

C.P. 1113 O.P.8, Cod 300890,
Timișoara, România

Telefon:

004 0356 007181

Comunicare web:

office@metanoiaorg.ro
contact@editurametanoia.ro
www.metanoiaorg.ro
www.viatadefamilie.ro
www.editurametanoia.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României CIONCA, RAUL

Declarația bărbaților creștini / Raul Cionca, Claudiu Stafie. -
Timișoara : Metanoia, 2010
ISBN 978-973-87320-2-5

I. Stafie, Claudiu

28

Coordonator proiect: Cusman Cionca

Consilier teologic: Valer Brâncovan

Autori: Raul Cionca și Claudiu Stafie

Editor: Valentin Dedu

Corectură text: Ramona Ardelean

Copertă și Tehnoredactarea: Valentin Dedu

DECLARAȚIA BĂRBAȚILOR CREȘTINI

CUPRINS

Prefață	5
Raționale	13
Considerente	15
Afirmații	19
Concluzii	29
Formular de aderare	31

PREFAȚĂ

Având în vedere caracterul ferm al *Declarației bărbaților creștini*, însușită, prin semnare, de peste 60 de bărbați, în data de 21 noiembrie 2009, în biserica Metanoia, din Timișoara, am decis să încep această *Prefață* prin afirmația lui Charles Baudelaire, care, privind societatea epocii sale, exclama: „Dacă există un Dumnezeu, atunci El este Diavolul!” În același spirit pesimist, Albert Camus argumenta că, dacă există un Dumnezeu, atunci nu putem lupta împotriva răului social, pentru că, dacă am face-o, am lupta împotriva lui Dumnezeu. Însuși, Cel care a făcut lumea așa cum este.

Aceste alegații, deși par logice până la un punct, nu pot fi primite, deoarece noi, în calitate de creștini, nu pornim de la premisa acestor doi gânditori francezi, respectiv că există o linie neîntreruptă între ceea ce este (a ajuns) omul și ceea ce a fost el dintotdeauna în mod intrinsec. Dimpotrivă, noi credem că omul a fost creat frumos și bine; bărbat și femeie am fost creați, iar Creatorul este Dumnezeuul infinit și personal

al Vechiului și Noului Testament, singurul Dumnezeu adevărat. Omul a fost făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, adică plin de noblețe și frumusețe.

Este foarte importantă această idee în contextul actual, în care omul modern este alienat de Dumnezeu, de sine și de ceilalți oameni, din cauza alegerilor sale păcătoase. Tonul serios și grav al declarației se datorează, printre altele, faptului că trăim într-o epocă a omului modern, într-o cultură care se bazează pe concepția că nu există absolut, că omul se bucură de o libertate hedonistă, iar această gândire transpare în toate sectoarele, inclusiv în cel al moralității și al cunoașterii.

Horia Roman Patapievici, într-una din lucrările sale¹, depictează imaginea *omului recent* de o manieră șocantă, dar extrem de veridică. După ce vorbește despre o modernitate în care valorile sunt confuze, o eră căreia îi lipsește distincția dintre ceea ce este superior și ceea ce este inferior, autorul postulează: „A fi modern este o mare ocazie. A deveni postmodern este o fundătură. A rămâne modern este un cerc vicios...”

Ei bine, în acest context s-a născut *Declarația bărbaților creștini*. Pentru că omul modern, implicit familia modernă, nu are niciun fel de repere care să-i confere siguranță și pentru că singurul sistem de crezuri care oferă răspunsurile corecte, la întrebările metafizice și filozofice deopotrivă, este creștinismul, am considerat

[1] Horia Roman Patapievici, *Omul Recent. O critică a modernității din perspectiva întrebării „Ce se pierde atunci când ceva se câștigă?”* Editura Humanitas, București, 2001.

mai mult decât oportun să ne comunicăm convingerile cu privire la acest subiect specific de o manieră clară, concisă, care să comunice, prin forța argumentelor și tonalitatea abordată, că suntem deschiși la schimbare, dar nu la a face vreun compromis cu valorile pe care le promovăm.

Pe măsură ce scriu aceste rânduri, devin și mai convins de oportunitatea demersului nostru și îmi vin în minte cuvintele unui mare gânditor creștin, care spunea: „Creștinul ar trebui să fie în linia întâi în lupta împotriva consecințelor cruzimii omului, pentru că știe că nu așa a făcut Dumnezeu lucrurile.”²

Așadar, am luat atitudine cu privire la confuzia legată de complementaritatea dintre cele două sexe și am adus perspectiva creștină asupra acestui subiect. Așa se explică de ce fundamentul argumentelor se găsește, în primul rând, în Sfânta Scriptură.

Fără a intra într-o prezentare detaliată asupra fenomenului cunoașterii, se impune totuși a fi invocate cuvintele marelui gânditor creștin Francis A. Schaeffer, care sublinia: „Oamenii moderni spun că nu există dragoste, că există numai sex, dar se îndrăgostesc. Oamenii spun că nu există impulsuri morale, că totul este behaviorist, însă cu toții au impulsuri morale. Chiar în domeniul cel mai profund al epistemologiei, indiferent de ce ar crede omul, el acționează, de fapt – în fiecare moment al vieții lui – ca și cum creștinismul

[2] Francis A. Schaeffer, *Trilogia. Dumnezeu care există. Evadare din rațional. El există și nu tace*, Editura Cartea Creștină, Oradea, 2002, p. 326

ar fi adevărat și numai sistemul creștin este cel care-i spune de ce poate și trebuie să acționeze așa”.³ Ideea este că punctul de vedere creștin corespunde cu experiența fiecărui om și acest sistem de credință și gândire este singurul coerent cu Universul creat și cu Creatorul său.

Am constatat cu uimire și tristețe că mediul creștin evanghelic are neajunsul de a-și promova convingerile cu o oarecare sfială, folosind argumentul integrității morale, însă noi credem că valorile iudeo-creștine, așa cum ne-au fost comunicate ele de Dumnezeu care există și vorbește, prin Sfintele Scripturi, pot fi și chiar trebuie promovate inclusiv cu integritate intelectuală.

Dat fiindcă, la redactarea *Declarației*, motivațiile noastre nu au fost doar de natură teoretică, ne-am oprit și am analizat și aspectele practice ale relațiilor dintre bărbați și femei, în mod special în raporturile lor matrimoniale. Am constatat că o serie de anomalii și disfuncționalități din cadrul vieții de familie sunt generate de neînțelegerea acestei relații așa cum a fost ea gândită de Dumnezeu. Nu ne trebuie multă străduință să observăm consecințele nefaste care se răsfrâng din această situație în primul rând asupra copiilor, dar și asupra întregii societăți.

Una din trăsăturile marcante ale bisericii Metanoia este aceea că se dorește a fi o comunitate vie, care se implică la modul real în problemele oamenilor, încercând să creeze un mediu propice, în care familiile să fie vindecate, educate și îndrumate, astfel încât acel

[3] Ibidem, p. 355

colț de rai promis să devină o realitate împlinitoare, nu un deziderat iluzoriu. Sănătatea unei biserici începe și se termină cu stabilitatea relațiilor de familie. Prin modalitățile pe care le avem la dispoziție, conferințe, întâlniri speciale, reviste, grupuri mici specializate, promovăm principiile biblice de viață creștină pentru a ajuta familiile să aplice voia lui Dumnezeu pentru viața lor.

Astfel, în urmă cu cincisprezece ani, s-a născut conferința *Voia lui Dumnezeu în familie* din nevoia evidentă de învățatură biblică pe teme despre viața de familie. În tot acest timp, conferințele organizate, mai întâi o dată pe an și apoi de două ori pe an, și-au dovedit eficiența prin schimbarea pe care o produce în viața de familie a cuplurilor care au participat.

Viziunea pastorului Cusman Cionca, care, împreună cu soția lui, Cheți, au creat acest cadru, a determinat nașterea unor idei, expresii și lucrări creștine care se dovedesc o binecuvântare pentru toată România. Conferința *Voia lui Dumnezeu în familie* a fost platforma pe care s-au dezvoltat lucrarea bărbaților din România și revista *Voia lui Dumnezeu în familie*. Tot aici, se dezvoltă relații, se fac proiecte și se planifică demersuri pentru o Românie creștină. Acesta este mediul de care a beneficiat și *Declarația bărbaților creștini*.

În toamna anului 2009, la a XXV-a ediție a conferinței *Voia lui Dumnezeu în familie*, pastorul Valer Brâncovan, în calitate de conferențiar, a abordat tocmai subiectul complementarității dintre cele două sexe. De la acest moment și până la forma finală a *Declarației*, drumul nu a fost prea lung.

Biserica Metanoia și-a asumat o viziune în care oamenii și relațiile ce-i leagă sunt prioritare. Astfel, asumarea responsabilităților și investirea eficientă a timpului, energiei și banilor sunt elemente indispensabile misiunii de formare de noi lideri pentru împlinirea voinței lui Dumnezeu pentru această lume.

Rolul pastorilor și al învățătorilor este de a-i ajuta pe creștini să-și descopere, să-și dezvolte și să-și dedice potențialul vieții lor. Calitatea de mentor a pastorului în lucrarea de echipare și motivare a credincioșilor, cu dorința ca aceștia să devină ceea ce Dumnezeu a intenționat pentru ei, ajută la îndeplinirea scopurilor bisericii prin împuternicirea creștinilor în lucrarea de slujire.

Dreptoconsecința naturală a acestui fapt, în grupul de lideri format și condus de pastorul Cusman Cionca, numit G1, au fost reluate și dezbătute argumentele distincției dintre sexe și complementarității rolurilor. Aici s-a născut ideea *Declarației bărbaților creștini*. Doi membri ai acestui grup (subsemnatul și Claudiu Stafie) și-au asumat responsabilitatea formulării scrise, a ordonării ideilor și a sintetizării materialului în forma pe care o are Declarația acum. Atunci când, în seara zilei de 24 decembrie 2009, Claudiu Stafie, la numai 27 de ani, a fost „promovat” la Cel Preaînalt, în urma unui atac de cord, am înțeles poate mai mult ca niciodată că generația noastră are nevoie de oameni gata să se implice, animați de un sentiment al urgentului, trăind o viață cu scop și sens.

Îmi exprim aprecierea față de pastorul Cusman Cionca, coordonatorul acestui proiect, pentru modul în

care știe să ne motiveze și pentru cadrul pe care l-a creat, cadru în care noi, o nouă generație de lideri, ne putem dezvolta și exprima. Îi mulțumim, de asemenea, și pastorului Valer Brâncovan pentru acuratețea argumentelor sale, pe care ne-a permis să le folosim pe parcursul acestei lucrări, precum și pentru pasiunea cu care ne-a inspirat și ne-a motivat să facem pași concreți pentru ca aceste adevăruri inestimabile să treacă dincolo de zidurile unei comunități restrânse.

Așadar, *Declarația bărbaților creștini* a fost scrisă într-un context care are mare nevoie de repere creștine ferme și argumentate, a fost scrisă cu pasiune pentru Dumnezeu și pentru oameni, a fost scrisă cu dorința de a fi mai mult decât o altă expunere de idei și cu intenția manifestă de a fi o mișcare la care să adere cât mai mulți bărbați, gata să-și asume rolurile conferite de Dumnezeu în cadrul familiei și în societate, respectiv acela de ființă demnă, plină de noblețe și integritate, care dă direcție, care dăruiește sacrificial, care este inspirat de Dumnezeu și care, prin modelul oferit, dar și prin discursul său coerent, argumentat și consistent, face mai accesibilă calea spre singurul Dumnezeu viu și adevărat, Dumnezeul Sfințelor Scripturi.

Raul CIONCA,
Timișoara, aprilie 2010

RAȚIONALE

Înțelegând revelația divină cu privire la modelul biblic de disociere a sexelor – bărbați și femei creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu –, asumându-ne mandatul legat de trăirea și proclamarea adevărului scriptural¹, îndemnați de bunul simț și reacționând la lipsa de reacție (singulară sau conjugată) a mediului evanghelic, și nu numai, precum și față de constatările ce urmează a fi expuse, noi, *Asociația Religioasă „Centrul Creștin Metanoia”*, formulăm prezenta declarație de principii, scopuri și doctrină creștină privind complementaritatea dintre bărbați și femei.

[1] Faptele Apostolilor 1:1

CONSIDERENTE

1. Distorsionarea graduală a adevărului biblic referitor la distincția dintre sexe, ciudățeniile hermeneutice tot mai des întâlnite, sau ignoranța cu privire la poruncile divine, sunt doar câteva dintre motivele care duc la abolirea diferențelor biblice dintre cele două sexe, consecința ultimă fiind îndepărtarea de planul Creatorului.

2. Progresul ideologic al feminismului, cu toate consecințele ce decurg din acesta (emascularea bărbatului, defeminizarea femeii, obiectivarea ființei umane, estomparea identității separate etc.), contravine în mod flagrant modelului de bărbat și femeie creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

3. Exacerbarea sexualității, pretențiile sporite de legitimitate a relațiilor sexuale, care au fost considerate biblic și istoric a fi ilicite, creșterea portretizării pornografice a sexualității umane, sunt alte consecințe ale tendințelor de înlăturare a distincției dintre tipologiile sexuale.

4. Confuzia legată de autoritatea bărbatului (câsnicie, Biserică și societate), precum și neînțelegerea noțiunii de *egali, dar cu roluri și pe poziții de autoritate diferite*, sunt de natură să genereze conflicte, disfuncționalități și tragedii (soțul tiran, tatăl absent, soția infidelă, abuzuri, divorțuri, copii rebeli și complexați etc.), care obstrucționează intențiile lui Dumnezeu cu privire la familia creștină.

5. Neînțelegerea clară a învățaturii Sfintei Scripturi cu privire la creația omului, plăsmuit astfel încât să reflecte chiar Imaginea Dumnezeirii (Geneza 1:26-27), duce la manifestări de extremă în cadrul Bisericii.

Astfel, pentru unii, distincția este redusă la aspecte de formă, bărbatul adoptând poziția tiranului, iar contribuția femeii la procesul decizional este aproape anulată. La cealaltă extremă se situează bărbatul inert, lipsit de reacții, un tip care nu își cunoaște identitatea și responsabilitățile, ci renunță cu lașitate la poziția sa de autoritate.

De asemenea, sunt creștini care, cu bune intenții, abolesc ordinea divină – Dumnezeu Tatăl, Hristos, bărbatul, femeia – conferind femeii roluri de conducere a Bisericii², ceea ce nu este în concordanță cu Biblia, ci știrbește mărturia creștină.

[2] Potrivit Noului Testament, slujirea creștină a unei femei în poziții de conducere în biserică este legitimată doar printr-o autoritate delegată din partea unui bărbat (pastor coordonator, episcop, soț) față de care aceasta se raportează (1 Timotei 2:11,12, Efeseni 5.24) (n.ed.).

6. Asaltul concertat al ideilor feministe prin media (prezentarea modelului biblic ca fiind desuet și discriminatoriu, tolerarea, chiar promovarea homosexualității și a manifestărilor perverse, încurajarea modelelor cu sexualitate incertă, discreditarea și distorsionarea noțiunii de bărbăție etc.), educație formală, cutume sociale și politică, amorfesc spiritul de vigilență al creștinului și al comunității din care acesta face parte.

Suntem conștienți că prin redactarea și însușirea următoarelor afirmații vom intra în contradicție cu oameni și organizații care împărtășesc alte opinii (feminism evanghelic - egalitarieni³, liberali etc.), dar credem că demersul nostru se circumscrie întru totul imperativelor scripturale, care îndeamnă creștinul să cunoască planul lui Dumnezeu, să-l împlinească și să-l proclame cu autoritate⁴.

Nu vom face compromisuri, nu ne rușinăm de poruncile divine, ci, din respect pentru noi înșine și pentru valorile promovate, căutăm forța argumentului biblic, nu disputele inutile. De asemenea, recunoaștem cu reverență că nu vom putea cunoaște niciodată lucrurile pe deplin, înainte ca Dumnezeu să ni le reveleze.

[3] Ideologie care susține că diferențele de roluri dintre bărbați și femei nu au la bază distincția sexuală; mai concret, neagă autoritatea bărbatului, ca lider în cadrul familiei sau în Biserică.

[4] Deuteronom 5:1, Faptele Apostolilor 20:26-27

AFIRMAȚII

I. Adam și Eva au fost creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, egali ca valoare și demnitate umană, reflectând astfel armonia și unitatea din cadrul Trinității. Valoarea noastră egală înaintea lui Dumnezeu trebuie înțeleasă de la bun început, nu atât pentru a deveni partizani cu un anumit curent de gândire sau pentru a fi în contradicție cu altul, ci pentru a suprima din fașă orice tendințe de misoginism sau de superioritate intrinsecă.

Egalitatea este reflectată, printre altele, de faptul că Dumnezeu oferă mântuirea oricui crede în Fiul Său, promițând viața veșnică tuturor păcătoșilor (bărbați sau femei) care acceptă, prin credință, darul salvării (Ioan 3:16); Domnul oferă daruri spirituale atât bărbaților, cât și femeilor, fără a face o distincție cu privire la acest aspect (1 Corinteni 12:7, 11; 1 Petru 4:10); atât bărbați, cât și femei au fost botezați întru credința creștină, mărturisind astfel apartenența lor la Biserică – Trupul lui Hristos (Faptele Apostolilor 2:41); nu în ultimul rând, Duhul Sfânt a fost promis și

revărsat atât peste bărbați, cât și peste femei (Ioel 2:28-29, Faptele Apostolilor 2:17-18).

În toate aceste pasaje biblice, se poate observa că nu există preferințe față de bărbați sau față de femei, iar acolo unde Dumnezeu nu arată o asemenea preferință, nici omul nu ar trebui să o facă.⁵

II. Faptul că bărbatul și femeia sunt pe poziții de autoritate, respectiv submisiune, este în totală armonie cu ideea de egalitate și reflectă relația din cadrul Trinității – EGALITATE, SUPUNERE, UNITATE (Geneza 1:26,27, Corinteni 11:3, 15:24-28).

Este importantă înțelegerea faptului că Adam a primit rolul de lider înainte de cădere, iar această poziție de autoritate a bărbatului față de femeie nu este o consecință a păcatului, ci o parte a ordinii create de Dumnezeu. Ceea ce aduce cu sine căderea omului în păcat este mai degrabă o distorsionare a atitudinilor, nicidecum o modificare în structura ordinii divine.

În acest context, trebuie subliniat din nou că pasajele biblice, care vor fi prezentate în susținerea ideii de autoritate a bărbatului, nu au menirea de a-l pune într-o poziție de superioritate (nu acesta a fost gândul lui Dumnezeu!), ci de a atesta consistența de care vrem să dăm dovadă, bazându-ne, așa cum am afirmat, pe forța argumentului scriptural. Astfel, pot fi reținute cel puțin

[5] Ubi Dei non distinguunt, nec nos distinguere debemus.

zece argumente pe care ne fundamentăm atunci când susținem complementaritatea sexelor într-o relație de autoritate a bărbatului, respectiv de supunere a femeii⁶.

III. Dată fiind tendința omului de a ieși de sub porunca lui Dumnezeu, reiterăm ideea conform căreia, în fața unui mandat precum cel prezentat mai sus, bărbatul nu ar trebui nicidecum să adopte o poziție de superioritate și aroganță! Dimpotrivă, atitudinea care se impune este una smerită și încărcată de responsabilitate.

Insistăm asupra demascării acestor tendințe păcătoase deoarece credem cu tărie că mandatul Bisericii este de a aduce o perspectivă corectă, completă

[6] Argumentele care susțin relația de autoritate a bărbatului și de supunere a femeii:

(1) Adam a fost creat mai întâi – Geneza 2:21,22;

(2) Reprezentant al rasei umane – Romani 5:12-21, 1 Corinteni 15:22, 45-49;

(3) Adam numește femeia – Geneza 2:23;

(4) Întreaga rasă umană a fost denumită „om” (în ebraică „Adam”) – Geneza 5:1,2;

(5) Adam a fost răspunzător înaintea lui Dumnezeu – Geneza 3:9;

(6) Eva este un „ajutor potrivit” pentru Adam – Geneza 2:18, 1 Corinteni 11:9;

(7) Căderea aduce distorsiuni în ordinea existentă, nu stabilește o nouă ordine – Geneza 3:16-19;

(8) Restaurarea în Hristos reflectă tot o poziție de autoritate, dar și o atitudine corectă – Coloseni 3:18,19;

(9) Hristos, capul Bisericii și bărbatul capul femeii – Efeseni 5:23;

(10) Comparăția cu Trinitatea – Geneza 1:26,27.

și precisă cu privire la diferențele dintre sexe, cu atât mai mult cu cât bătălia pentru abolirea acestor diferențe a fost câștigată, se pare, de cultura postmodernă. Este vremea ca Biserica să revendice adevărul scriptural și să-l ridice la statut de normă în toate familiile care o alcătuiesc. Astfel, bărbatului îi revine onoarea, dar și responsabilitatea de a iniția această reformă și de a veghea la împlinirea ei.

Înainte de a evidenția rolurile bărbatului creștin, facem precizarea că acestea revin nu doar celor căsătoriți, ci tuturor bărbaților dispuși să își asume planul lui Dumnezeu cu privire la masculinitate.

În lipsa unui text biblic care să prezinte în mod explicit și exhaustiv toate atribuțiile bărbatului, ca purtător al unui mandat de autoritate, am urmărit pe parcursul întregii Scripturi subiectul în discuție și considerăm că acest mandat are trei direcții: de Preot, Profet și Rege.

În calitatea sa de **preot**, bărbatul este chemat să inițieze orice demers care i-ar apropia pe membrii familiei sale de Dumnezeu. În acest sens, un bărbat responsabil va studia Biblia, va explica principiile și conceptele, facilitând relaționarea cu Dumnezeu.

Bărbatul conștient de mandatul primit se va închina⁷ lui Dumnezeu și va asigura un mediu în care toți membrii familiei să se închine singurului Dumnezeu viu și adevărat.

În calitatea sa de **preot**, bărbatul este gardianul purității sale, dar și al familiei, fiind mereu transparent și sincer.

[7] 1 Timotei 2:8

Preotul oficiază vindecarea, se roagă pentru cei pe care i-a primit în responsabilitate, veghează asupra lor, îi consiliază și îi mentorează prin exemplul personal.

În calitatea sa de **profet**, bărbatul este un proclamat al Cuvântului lui Dumnezeu, unul care deține *charismele* Duhului Sfânt, astfel încât să dea direcție și viziune familiei sale.

După ce s-a asigurat că familia sa face parte dintr-o biserică vie, scriptocentrică și relevantă pentru societatea contemporană, bărbatul-profet va iniția discuții legate de doctrina și viziunea bisericii din care face parte.

De fiecare dată când are ocazia, bărbatul trebuie să confrunte păcatul cu fermitate și autoritate, iar apoi, având dragostea și înțelepciunea lui Dumnezeu, să muncească la reabilitarea membrilor familiei sale.

Cu precădere, bărbatul este cel care stabilește limitele, veghează asupra companiei soției și a copiilor săi și se opune ferm planurilor diabolice care-i amenință familia.

Așa cum un **rege** emană demnitate și autoritate, bărbatul creștin trebuie să trăiască însuflețit de asemenea atitudini. În această postură, bărbatul va cizela simțul civic al membrilor familiei sale, ajutându-i să ia atitudine față de păcat și injustețe.

Fiind un serv al tuturor, bărbatul va munci cu dedicare și consecvență pentru asigurarea resurselor materiale de care familia sa are nevoie⁸.

[8] 1 Timotei 5:8

Având în vedere că Noul Testament este specific atunci când vine vorba despre activitățile din cadrul Bisericii, destinate exclusiv bărbaților⁹, ne vom rezuma la a spune că atribuțiile sus menționate nu exclud soțiile sau mamele de la îndeplinirea lor, ci au menirea de a conștientiza bărbații cu privire la faptul că, odată cu autoritatea, le-a fost încredințată și responsabilitatea.

IV. Noi credem că principiile enunțate aici sunt transculturale, transgeneraționale¹⁰ și fac parte din însăși esența civilizației iudeo-creștine. Astfel, nu vom accepta niciun standard diferit de modelul lui Hristos, pe care-L considerăm autoritatea supremă cu privire la complementaritatea celor două sexe.

Răscumpărarea prin Hristos îndepărtează distorsiunile introduse de blestem în cadrul familiei. Așadar, bărbatul este chemat să renunțe

[9] Pentru discuții mai ample, a se vedea Wayne Grudem, *Evangelical feminism and biblical truth*, Multnomah Publishers, Inc. 2004, pp. 403-405

[10] „Pentru a înțelege distincția dintre tipologiile sexuale, care este în mod fundamental o distincție structurală și funcțională, nu vom avea în vedere un anumit ideal masculin sau feminin, nici diferitele epoci, popoare sau culturi, ci doar poruncile lui Dumnezeu, care sunt independente de asemenea standarde, astfel că deosebirea devine mai clar conturată și mai radicală.” Pentru mai multe detalii, a se vedea Karl Barth, *Dogmatica Bisericii*, Ed. Herald, București 2008, p. 270 și urm.

la conducerea dură¹¹ și să crească în dragoste și grijă față de soție. Pe de altă parte, fiecare soție este îndemnată să renunțe la a submina autoritatea soțului¹² și să crească în supunere de bună voie și cu bucurie față de această autoritate (Efeseni 5:21-33, Coloseni 3:18-19, Tit 2:3-5, 1 Petru 3:1-7).

Faptul că bărbatul și femeia sunt egali ca valoare și demnitate umană, nu este în contradicție cu supunerea femeii față de autoritatea bărbatului, ci acest model este planul lui Dumnezeu pentru noi și reflectă natura Trinității (Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt sunt perfect egali, uniți, dar în poziții de autoritate diferite).

Modelul divin nu poate și nu trebuie explicat prin argumente de natură logică, ci poate fi înșușit doar prin credința în faptul că Dumnezeu a avut un scop bine definit și o înțelegere profundă a tot ceea ce bărbatul și femeia pot deveni individual sau împreună – „*Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune*” (Geneza 1:31). Ba mai mult, orice bărbat sau femeie cu inima sinceră și dornic(ă) să fie în armonie cu ordinea divină, poate fi încurajat de Însuși Hristos, care nu a fost frustrat de faptul că, deși avea statut de Fiu, deși era complet inocent, avea să moară

[11] Pentru clarificări a se vedea verbul *mashal*, care exprimă conducerea dură/autoritară a bărbatului – blestemul din Geneza 3:16.

[12] Pentru clarificări a se vedea verbul *teshuqah*, care exprimă impulsul femeii de a opune rezistență conducerii – tot o consecință a blestemului din Geneza 3:16.

pentru păcatele lumii; dimpotrivă, S-a dovedit onorat de acest mandat, și prin felul în care a trăit și a murit a transmis un mesaj unitar: nu a căutat decât să asculte de Tatăl, și astfel, să împlinească planul de mântuire al omenirii (Filipeni 2:4-11).

V. Egalitatea dintre bărbați și femei, dar, în același timp, poziționarea lor diferită din punct de vedere al autorității, este o proiecție a egalității și diferențelor din cadrul Trinității. De fapt, acesta este unul dintre argumentele de bază ale complementarității sexelor.

Conform pasajului din 1 Corinteni 11:3, Pavel reiterează ordinea din primordii și nu o reformulează; „(...) Hristos este Capul oricărui bărbat, bărbatul este capul femeii și Dumnezeu este Capul lui Hristos”¹³.

Este important să precizăm că nu deținem un drept de proprietate intelectuală asupra conceptului de autoritate, astfel cum a fost prezentat, acesta fiind o realitate care nu a început nici măcar odată cu facerea omului, ci este etern și se regăsește în natura Dumnezeului triunic.

În societatea modernă există tendința de a crede că este un lucru bun și de dorit să fii o persoană care deține autoritate asupra cuiva, iar dacă ești sub autoritate, se prezumă că acesta ar fi un dezavantaj, ceva

[13] În verset, cuvântul „cap” se referă la o poziție de autoritate a cuiva peste altcineva, iar cuvântul grec folosit (kephale) are același sens în toate scrierile unde este întâlnit în literatura antică și se referă la o persoană aflată în poziție de autoritate, care este „cap” al unei alte persoane sau al unui grup.

rău, de nedorit. Dimpotrivă, noi credem că supunerea față de autoritatea potrivită este nobilă, dezirabilă și reflectă relațiile interpersonale din Trinitate.

Isus Hristos este un exemplu *par excellence* al modului în care înțelege și trăiește în armonie cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, fiind în permanență preocupat de împlinirea voii Tatălui, nicidecum frustrat de situarea Sa într-o poziție de submisivitate (Ioan 5:16-46).

În concluzie, putem afirma că a respinge ideea de complementaritate a celor două sexe înseamnă, practic, a respinge o parte din esența lui Dumnezeu.

VI. În Biserică, răscumpărarea prin Hristos conferă atât bărbaților, cât și femeilor acces egal la binecuvântările mântuirii; totuși, anumite roluri de a conduce și învăța pe alții în cadrul Bisericii sunt rezervate doar bărbaților (Galateni 3:28, 1 Corinteni 11:2-16, 1 Timotei 2:11-15).

Atât în cazul bărbaților, cât și al femeilor, un sentiment de chemare interioară la a-L sluji pe Dumnezeu, nu ar trebui să se substituie criteriilor Scripturii cu privire la anumite slujbe în Biserică (1 Timotei 2:11-15, 3:1-13, Tit 1:5-9). Mai degrabă, învățătura Bibliei trebuie să rămână standardul în ce privește discernerea subiectivă a voii lui Dumnezeu cu privire la activitățile noastre în cadrul comunității creștine.

VII. Dacă poruncile divine își păstrează validitatea și relevanța în acest domeniu al diferenței dintre bărbat și femeie, atunci va trebui să ne opunem cu fermitate oricărei opinii sau demers care implică prezența femininului în masculin sau a masculinului în feminin.

Noi credem că diferențele structurale și funcționale dintre cele două sexe sunt mai degrabă un dar, sunt corecte, sunt bune și frumoase. Argumentul trebuie căutat, în primul rând, în afirmația potrivit căreia „*Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune.*” (Geneza 1:31). În al doilea rând, suntem convinși că Dumnezeu a proiectat cele două sexe – masculin și feminin - cu un scop foarte bine definit, nu doar experimental. De altfel, frumusețea diferențelor este o capodoperă estetică, poate una dintre cele mai frumoase metafore ale lui Dumnezeu.

Tocmai pentru că înțelegerea adevărului cu privire la complementaritatea celor două sexe face o reală diferență în viața individului, a familiei și, în ultimă instanță, a societății, credem că se dă o luptă spirituală care poate fi câștigată de această generație doar dacă acceptă normele imuabile ale Scripturii.

CONCLUZII

Față de toate acestea, noi considerăm că afirmațiile prezentei declarații transcend tărâmul teoretic și au implicații concrete, foarte specifice, care nu trebuie ignorate, ci reclamă atenția și implicarea fiecărui bărbat responsabil, dornic să-și revendice masculinitatea pierdută în negura unor ideologii false.

Pentru că greșelile se întâlnesc în extreme, noi credem că preceptele Scripturii ne vor păzi de orice erori, bărbatul creștin este chemat să își înțeleagă masculinitatea, să trăiască în complementaritate cu femeia, partenera sa egală ca valoare și demnitate umană, dar cu roluri și atribuții specifice. Doar în acest mod, femeia poate fi încoronată cu adevărata demnitate, bucurându-se de relevanță și având o contribuție corectă în toate ariile sale de influență.

Fie că proclamă egalitatea absolută a sexelor, fie că o neagă și militează pentru superioritatea bărbatului, abordările extremiste sunt periculoase și deschid ușa abuzurilor și disfuncționalităților¹⁴.

A rămâne pasivi la un asemenea asalt din partea inamicului, ne-ar face vinovați de păcatul omiterii. Tocmai de aceea, Biserica și-a asumat revelația Adevărului Scripturii, sens în care a înțeles necesitatea formulării prezentei declarații, manifestându-și disponibilitatea de a implementa afirmațiile enunțate prin programe de studiu individual, precum și în cadre organizate, de tipul conferințelor de familie, seminariilor sau grupurilor de bărbați.

Pentru ca valorile și principiile enunțate aici să nu rămână la stadiul de ideologie, ci pentru a deveni un *modus vivendi*, Biserica își asumă mandatul de păstrător al Adevărului Biblic, angajându-se la un proces constant și consecvent de veghere, consiliere și mentorare a indivizilor și a cuplurilor care vor întâmpina dificultăți în a înțelege și împlini ordinea divină cu privire la *complementaritatea sexelor*.

NIHIL SINE DEO

[14] Pentru o abordare mai complexă, a se vedea Wayne Grudem, *Evangelical feminism and biblical truth*, Multnomah Publishers, Inc. 2004, pp. 54-61.

FORMULAR DE ADERARE

Sunt de acord cu *Declarația Bărbaților Creștini* și doresc să îmi asum responsabilitățile și rolurile pe care mi le-a încredințat Dumnezeu.

Nume și prenume: _____

Data: _____

Semnătură: _____

DECLARAȚIA BĂRBAȚILOR CREȘTINI este o luare de atitudine față de confuzia culturală și teologică legată de disocierea dintre sexe și complementaritatea dintre bărbați și femei în ceea ce privește rolurile specifice ale acestora în contextual familiei așa cum sunt ele revelate în Sfânta Scriptură.

Această declarație de principii, scopuri și doctrină creștină se dorește a fi un manifest care să provoace asumarea responsabilităților sociale și familiale într-un mod conștient și biblic.

Copyright © 2010 - Biserica Metanoia
ISBN 978-973-87320-2-5

MAI MULT...

www.metanoiaorg.ro

www.viatadefamilie.ro

www.editurametanoia.ro

.ro